

A MIÉP betiltása

SAJTÓVISSZHANG

[Political Capital](#)

2001-09-21 20:40

A MIÉP későnyári-koraőszi politikai akciói, amelyek kivétel nélkül antiszemita hangvétellű akciók voltak, felvetették a baloldali-liberális gondolkodóknál a párt betiltásának lehetőségét is.

Összefoglalás

A magyar szélsőjobboldali párt, a MIÉP megítélése régóta vitákat gerjesztett a magyar közírók körében. A MIÉP eddigi, jobbra kódolt antiszemitizmusa a nyár folyamán nyílt és leplezetlen zsidóellenességbe csapott át. Ebben a helyzetben a baloldali és liberális közírók három álláspontot fogalmaztak meg

- A MIÉP működése ellentétes a magyar alkotmánnyal és a törvényekkel, tehát be kell tiltani, függetlenül attól, hogy mit gondolunk a szólásszabadságról.
- A MIÉP nem pusztán törvényellenesen működik, hanem erkölcsi és politikai érvek is a betiltás mellett szólnak.
- A MIÉP működése nem jogellenes, de ezen túlmenően a szólásszabadság, mint magasabbrendű liberális elv is a betiltás ellen szól.

Halmai Gábor alkotmányjogász szerint az ügyészségnek kezdeményeznie kellett volna a MIÉP felosztatását (Élet és Irodalom, 2001. augusztus 17), mivel a párt működése törvényellenes. Így tehát a kérdés pusztán jogi megközelítésben egyszerű: az ügyészségnek nincs mérlegelési lehetősége. **Tamás Gáspár Miklós** A MIÉP betiltása: pró és kontra címmel (Népszabadság, 2001. szeptember 1.) írott cikkében arról a feszültségről értekezik, amely a korlátlan szólásszabadság (amivel Tamás egyetért) és az alkotmányellenes működés (amit Tamás ténynek tart) kapcsán felmerül a MIÉP esetében.

Tamás – egyetértve Halmaival – azt állítja, hogy „**a MIÉP működése alkotmányellenes, beleütközik a párttörvény, az egyesülési törvény és a büntető törvénykönyv legkülönbözőbb paragrafusaiba**, ha a legfőbb ügyész ezek miatt a cselekmények miatt, amelyek hivatalból üldözendők, a törvényszék előtt bevádolja a Magyar Igazság és Élet Pártját, **a Legfelsőbb Bíróság nemigen tehet mást, mint hogy főszozlátja Csurka István politikai mozgalmát**, a liberális és szociális demokraták akár azt is mondhatnák, hogy a lelkiismereti, gondolat- és vallásszabadság a betiltás (felosztatás) aktusa miatt alig sérült, de ezért a csekély korlátozásért bőven kárpótol az a nyereség, hogy a Magyar Köztársaság törvényhozásából kiszorult az az erő, amely a teljes jogú magyarországi honpolgárok egy részének zaklatására, diszkriminálására, netán üldözésére szólít fel.”

Tamás szerint azonban a MIÉP-et nem szabad betiltani, mert **a rendszerrel szemben állók véleménye segíti a rendszert saját önkorrekciójában**, illetve hogy a „**polgári demokrácia legfőbb erénye, hogy nemcsak a kormány ellenzékét tolerálja, hanem a rendszer ellenzékét is.**”

Eörsi István (A söpredék buzgósága, Népszabadság, 2001. szeptember 8.) szerint azonban **a törvényeket nem szabad alárendelni politikai mérlegelésnek**, nem lehet a politikai hasznosság miatt a törvényektől eltekinteni. „**A rendszer önkorrekcióját egyébként sem segítik elő a posztnyilasok** (...) az ő vonatkozásukban a rendszernek nem korrigálnia, hanem

védenie kell magát...” **Eörsi** szerint az olyan pártokat be kell tiltani, amelyek programja nem összeegyeztethető az alkotmánnyal. „A MIÉP ilyen párt, tehát **be kell tiltani.**”

Eörsi szerint Európában egyedülálló, hogy „a hitleri Németország háborús vereségét saját nemzete tragédiájának” mondja egy politikus, mint ahogy azt Csurka tette, illetve az is szokatlan nyugaton, hogy **egy fasiszta párt képviselőjével szóba álljon a többi párt képviselője.** „Nálunk viszont polgárjogot nyert a „hatpárti egyeztetés”, ez a gyalázatos szókapcsolat, amely tudtunkra adja, hogy Magyarországon egyetlen parlamenti párt sem szégyell az újnylasokkal tanakodni a törvényhozás feladatairól.”

A faji uszítással azonban, **Eörsi** véleménye szerint, **együtt jár a nacionalista demagógia,** amely szélesebb köröket mozgat. „Súlyos politikai kockázatot vállal magára az, aki ezzel szembeszegül. A Magyar Szocialista Párt (...) ezért nem merészelt az abszurd státustörvény ellen szavazni.”

Papp László Tamás Polgárjogi Szövetség a Ku-Klux-Klanért...címmel, 2001. szeptember 20-án jelentette meg véleményét a Népszabadságban. Papp szerint **nem végrehajtható a MIÉP betiltása.** „Ha minden olyan pártot betiltanánk, amely alaptörvénybe ütköző dolgokat javasol, megszűnne a belpolitika hazánkban. Aligha volt ugyanis olyan párt, amelynek egy-két jogszabállyá vált ötletét ne semmisítette volna meg az Alkotmánybíróság.”

A párt valóban diszkriminál, de ezért sem lehet betiltani: a MIÉP-nek „homoszexuálisok nem lehetnek tagjai. Egy kirekesztő, homofób párttól várható-e más? (E téren Hitler toleránsabb volt, hisz a köztudottan meleg Ernst Röhmöt, az SA parancsnokát barátjává fogadta. Röhm bukásában homoszexualitása semmilyen szerepet nem játszott.) De ezért sem lehet őket betiltani.

A tagjelölt, akit szexuális orientációja miatt nem vettek fel, perelhet. Ha a bíróság kötelezi a MIÉP-et a felvételre, a párt eleget tesz a határozatnak, aztán mondvacsinált indokra hivatkozva (pártellenes, bomlasztó magatartás) „szabályszerűen” exkommunikálja a delikvenst. A más okból, de szintén jogellenesen kizárt Szabó Lukáccsal is ez történt.”

Papp szerint **„a Btk.-ra hivatkozva akkor lehetne egy pártot betiltani, ha vezetői a demokratikus államrend erőszakos megdöntésére szövetkeznek.** Én nem tudok MIÉP-es rohamosztagok és fegyverraktárak létezéséről. Ha TGM igen, kötelessége feljelentést tenni.”

„Ha a párt valamely tagja bombát dobna egy zsinagógára, (...) és ha nem bizonyítható, hogy a pártközpont tudott a merényletről, akkor ennek alapján sem lehet a pártot betiltani.” – fejtegeti Papp.

„MIÉP-szerű párt létrehozását (értelmezésemben) az 1946-i párizsi békeszerződés is tiltja, amely hazánkban becikkelyezett, hatályos törvény” – szögezi le TGM. A valóság szerintem ennél árnyaltabb. Az 1947. február 10-én (és nem 1946-ban) aláírt párizsi békeszerződés valóban tiltja az antidemokratikus, fasisztoid, revizionista, irredenta pártok alapítását. Csurka pártja ilyen. De **a véleménynyilvánítási szabadság jegyében a MIÉP tagságának is joga van kifejezni nézeteit.** A határok erőszakos revízióját valóban tiltja a nemzetközi jog. Békés megváltoztatásukat azonban nem (...) A párizsi békeszerződésnél frissebb diplomáciai okirat a helsinki záróokmány, amely megengedi a status quo vértelen korrekcióját.”

Papp szerint **„egy párt jogi megszűnése nem jelenti eszmei kimúlását.** A tagok más néven, látszólag mérsékeltebb dokumentált célokkal új pártot alapítanak. Papp szerint a (be)tiltás csak tüneti kezelés.” „Ha vannak olyan emberek, akik büszkén viselik a horogkeresztet, akkor legalább tudjuk, kik azok. (...) Egy igazán fanatikus rasszista, ha pártját betiltják, illegalitásba vonul. Ha nincs lehetősége vélt igazságát a polgári demokrácia eszközeivel (bejelentett tüntetés, röpcédulák, újságkiadás, pártalapítás, jelöltállítás) terjeszteni, valószínűleg az őt kriminalizáló rend elleni harcot választja (konspiráció, terrorista merényletek). Akik ezt nem vállalnák, azok sem válnának demokratává. Kódolnák mondanivalójukat, beépülnének más jobboldali pártokba. (...) **Egy megalapozatlan állítást a tények hitelesen cáfolnak.** Ha meghirdetőjét börtönbe zárjuk, Galilei vagy Giordano Bruno szerepében tetszeleghet. **Sok ember fejében kezdene el motoszkálni: lehet, hogy mégiscsak nekik van igazuk, ha pusztán a kétkedésért üldözik őket.**”